

KONSTEN SOM SKÖN LEK — ARDY STRÜWER

1

Konsthistorien är full av tråget arbetande yrkesmän, som Rembrandt eller Picasso, av trasiga artistsjälar, som van Gogh eller Gauguin, och av briljanta underbarn, som Rafael eller Dali. Gemensamt för alla dessa är att de tagits på djupt allvar av konstpubliken och säkert även i rätt hög grad av sig själva.

En annan, mindre talrik skara av i och för sig betydande konstnärer är de mer eller mindre utpräglat barnsliga — barnsligheten då fattad i en renare och mera egentlig betydelse som innebär mera omedvetenhet och äkta spontanitet än t ex hos Salvador Dali.

Jag tänker nu på en artist som Carl Fredrik Reuterswärd, naughty boy eller sofistikerad baby, men också på Ardy Strüwer, som är en ung man som alltid velat leka och åtminstone under de senaste åren även kunnat göra det under glada skratt och uppmuntrande hejarop från omgivningen. Att han har blivit populär är det inget att säga om. Barn som leker utgör den mest charmfulla och intagande arten av "homo ludens", och om de är mera snälla än djävulskt "naughty" så har åtminstone jag inte något emot det.

